

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 818

5) Til *industriministeren* af:

Kaj Poulsen (S):

»På hvilken baggrund kunne ministeren for godt et år siden fortælle offentligheden, at kun tre værfter (Frederikshavn, Svendborg og Lindø) ville overleve i Danmark?«

Skriftlig begrundelse

På baggrund af udviklingen på Danyard Ålborg finder spørgeren det bemærkelsesværdigt, at ministeren på daværende tidspunkt kunne afsige dødsdomme over de øvrige værfter i Danmark. Der henvises i øvrigt til begrundelsen i spørgsmål nr. S 817.

Kaj Poulsen (S):

Baggrunden for det her stillede spørgsmål er naturligvis, at ministeren umiddelbart efter omorganiseringen af de to værfter i Nordjylland kunne fortælle en undrende offentlighed, at der kun var plads til tre værfter i Danmark, nemlig A. P. Møllers to værfter og Danyard, Frederikshavn.

På baggrund af den udvikling, der har været siden, synes jeg, det kunne være interessant at få at vide, hvad ministeren har bygget disse udtalelser på, således at det kan ligge helt oplyst – for det har det i hvert fald ikke gjort for medarbejderne – hvad der kunne være begrundelsen for det, som ministeren sagde i det tidligere spørgsmål. Medarbejderne har fået at vide, at man kunne køre videre til 1990–92 uden problemer, måske for lavt blus, men ministeren har altså siddet inde med andre oplysninger, og dem synes vi det kunne være interessant at få oplyst. Hvilken baggrund udtalte ministeren sig på?

Industriministeren (Nils Wilhjelm):

Jeg ved godt, hvor hr. Kaj Poulsen har det pågældende citat fra, men det er ikke et citat, jeg vil vedkende mig. Jeg har også læst aviserne og kan huske tilbage til det tidspunkt.

Da jeg udtalte mig, var situationen den, at værftsforliget af 19. august 1986 var etableret og vi forhandlede i Bruxelles om det 6. skibsværftsdirektiv. Men inden forhandlingerne

sluttede lillejuleaften 1986, blev jeg ringet op i Bruxelles af Nordjyllands Radio, som spurgte mig, om jeg kunne sige noget om, hvorvidt det, vi arbejdede med i forbindelse med skibsværftsdirektivet, ville være ensbetydende med, at de danske værfter kunne overleve. Dertil måtte jeg sige, at det var der ingen garanti for. Det næste, man så spurgte om, det var: Jamen hvem vil så overleve, hvis ikke alle kan overleve? Dertil svarede jeg: Det kan jeg naturligvis ikke sige noget om, men jeg tror, at de, der har de bedste chancer i det lange løb, er de værfter i Danmark, som har specialiseret sig, især i små både. Og det er jo netop Frederikshavn, Svendborg og Ørskov. Her er der jo tale om en lavere subsidieringsgrænse, og samtidig interesserer de asiatiske værfter sig ikke for at bygge disse små skibe.

Derudover er der naturligvis Odense, og enhver ved sikkert – hr. Kaj Poulsen ved det i hvert fald – at her ligger der et meget stort rederi bagved med et meget stort byggeprogram. Det tror jeg er grunden til, at disse oplysninger er kommet frem under den form. Jeg har altså ikke sat mærke på, hvem der kunne overleve eller ikke overleve, men udtalt mig om, bl.a. på basis af 20 års erhvervs erfaring, hvem jeg troede havde de bedste chancer.

Kaj Poulsen (S):

Jeg vil gerne takke ministeren for svaret. Det er ikke, som jeg husker udtalelserne, og det svarer slet ikke til det, som ministeren reflekterede på et brev, som den daværende amtsformand for Socialdemokratiet i Nordjylland sendte til ministeren, idet ministeren bekræftede de nævnte udtalelser og endda gik ind og argumenterede for, at det var værfter, som havde specialiseret sig, som ville have mulighed for at overleve. Det var på baggrund af det, vi ikke kunne forstå, hvorfor Ålborg Værft på daværende tidspunkt skulle dødsdømmes, for det er vel det eneste værft, der rigtig har specialiseret sig i Danmark. Men lad nu det ligge.

Jeg vil gerne stille ministeren endnu et spørgsmål.

I en udtalelse fra en klub i Dansk Metal i Ålborg er der spurgt, om der kunne være nogen sammenhæng mellem det, der nu er sket på Danyardområdet, nemlig at man har ansat en rederidirektør fra DSB, og den oplysning, der er kommet frem i pressen, bl.a. ved J. Laurit-